

Nekomplikovaný Skot

West Highland White teriér

Jeho popularita nezná hranic. West Highland White teriér čili vesthajlenský teriér, svými nesčetnými příznivci přezdíváný láskyplně vestík, nepatří jen k nejoblíbenějším plemenům psů. Je také mistrem ve schopnosti obtočit si svým šarmem lidi absolutně kolem prstu.

Vestíci jsou společnější a rádi žijí v domácnostech, kde je psů více

Přátelská, hravá a v neposlední řadě sebevědomá povaha činí z tohoto teriéra ze skotské Vysočiny skutečně velmi příjemného rodinného psa. I prominenti dokážou jen stěží odolat milé povaze vestíka. Linda Tellington - Jonesová, jejíž TTouches a týmová práce jsou už více než 30 let praktikovány po celém světě, je nadšeným příznivcem tohoto plemene. Proto nepřekvapuje, že se svým manželem Rolandem Klegerem žijí společně na Havaji právě s fenkou vestíka zvanou Rayne. Čeho si Linda na Rayne nejvíce cení?

„Rayne je vysloveně ženská, senzitivní, zvědavá, s radostí ze života a věrná. Je tím nejněžnějším, nejroztomilejším a nejmilejším průvodcem, jakého si vůbec dokážu představit. Dokáže mě rozesmát a dává mi radost ze života. Vůbec si neumím představit, že bych žila bez ní,“ plně kanadská odbornice na zvířata a autorka odborných knih nadšením. Linda Tellington - Jonesová přirozeně vychází vstříc Rayně potřebě pohybu: ráno a večer jsou na programu dlouhé procházky po nádherných havajských plážích. Při delších jízdách autem hezká

fenka pozorně sleduje ubíhající krajinu a každé přestávky využívá k tomu, aby se věnovala rozpustilým hrám.

U tohoto sebevědomého plemene je dobrá výchova mimořádně důležitá. Linda Tellington - Jonesová to ví a klade velký důraz na důslednost: „Pravidelně trénujeme veškeré základní povely obedience. Večer, když s miskou plnou zrádla vyjdu na verandu, skáče Rayne netrpělivě kolem mč. Trvám na tom, že se musí uklidnit, zůstat pokojně stát několik metrů od misky a na jídlo se smí vrhnout, teprve když jí dám rukou signál. Mohu ji okamžitě odložit i na dálku, a to i v okamžiku, když zrovna rozpustile řádí,“ vypráví slavná Kanadanka, která se nejlépe uvolní ve společnosti svého psa v záři zapadajícího slunce na golfovém hřišti. Potřeba pohybu, robustnost a vytrvalost vestíka, který má ze všech teriérů nejbližce ke kernterierovi, přitom nevznikly jen tak pro nic za nic. Proměnlivé počasí skotské Vysočiny (Argyllshire) a přísná chovatelská selekce vytvořily psí plemeno, které vyhovovalo nejtvrdším požadavkům. Přitom za existenci vesthajlenského teriéra vděčíme v první řadě nešťastné náhodě: na bílé psy Skotové vlastně odjakživa

pohlíželi podezíravě. Říkalo se o nich, že jsou zbabělí a že je nelze použít k lovu vyder, jezevců a divokých koček.

Smutným důsledkem tohoto předsudku bylo, že život většiny bílých teriérů skončil záhy po narození. Byli bez okolků topeni.

Kdo ví, jak dlouho by tato pověra ještě existovala, kdyby červenohnědý teriér plukovníka Malcolma z Poltallochu

náhodou nepadl za oběť výstřelu z pušky svého majitele. Tento milovník psů si ho spletl s liškou a jistou ranou ho zastřelil. Plukovník musel touto ztrátou velmi trpět. V každém případě se rozhodl od

Nekomplikovaný Skot

toho dne chovat jen bílé lovecké teriéry, které by bylo možno i na velkou vzdálenost bezpečně rozeznat od lovné zvěře.

ZAČÁTKY CHOVU

Chovatelské ambice skotského plukovníka byly korunovány úspěchem. Jeho bílí teriéři v ničem nezaostávali za jinak zbarvenými teriéry. Zvířata se těšila stabilnímu zdraví, proslula příslovečnou odvahou a skvělými loveckými vlastnostmi. Evidentně nebyl žádný důvod nepokračovat v této atraktivní krevní linii.

Slibné chovatelské výsledky v žádném případě nemohly zůstat utajeny veřejnosti. Zvláště když plukovník Malcolm usiloval o oficiální uznání plemene a v roce 1900 prezentoval své psy na první výstavě. V té době nesli bílí teriéři jméno Poltalloch teriéři, protože plukovník Malcolm pocházel z blízkosti Poltallochu. Odborné publikum reagovalo na vše-

stranné a nápadně hezké teriéry veskrze pozitivně. Již o několik let později následovalo přejmenování na název West

Pro vestíka je typický temperament a veselá povaha

Highland White Terrier a začalo vítězné tažení vestíka, jenž během 20. století nezadržitelně šel k roli módního psa. Rozumí se samo sebou, že se všemi myslitelnými důsledky, které z toho plynou. Rostoucí obliba vesthajlenských teriérů s sebou přirozeně přinesla také nevýhody. Převaha poptávky po malých bílých teriérech přiměla bezskrupulózní chovatele k tomu, aby vestíky produkovali jako na běžícím pásu. Fenotyp, zdraví i povaha trpěly v důsledku masové produkce. Dnes se setkáme s mnoha vesthajlenskými teriéry, kteří mají s původní formou tohoto plemene jen málo společného. Právě v posledních letech byl v tomto

ohledu pozorován nemilý vývoj. Inzertní rubriky v denících jsou plny pochybných nabídek. Někteří chovatelé nabízejí v jednom jediném inzerátu třeba deset různých plemen a vestíci často nechybějí. Naléhavě vám doporučujeme se takovým nabídkám obloukem vyhnout - i když požadovaná kupní cena za štěně je nižší než ze zodpovědné chovatelské stanice, která odchovává psy s průkazem původu podle pravidel FCI.

ZDRAVÍ

Vesthajlenská teriéři se většinou těší stabilnímu zdraví, samozřejmě za předpokladu, že pocházejí ze solidní krevní linie a od kompetentního chovatele. Přesto zde existuje jeden problém, o němž je nutno se zmínit: cca 20 procent všech vestíků více nebo méně trpí kožními problémy. Relativně široce rozšířené jsou alergie na bleší kousnutí. Nejsmyslnějším opatřením proti těmto nepříjemným kožním reakcím, které mohou být vyvolány už jen jednou jedinou blechou, je případně invazi blech předcházet (nechat si poradit od veterináře) a psa pravidelně prohlížet, abyste zjistili, zda ho nenapadli parazité.

U některých vestíků lze pozorovat také alergii na trávy. Existují chovatelé, kteří přísahají na to, že se jim podařilo vyléčit psa citlivého na trávu změnou krmení. Údajně pomůže redukce podílu hovězího masa a pšenice v potravě.

HOT SPOTS

Také Hot Spots jsou relativně hodně roz-

Štěňátko vestíka je malé a roztomilé, na svého majitele však klade vysoké nároky

Standard krátce

CELKOVÝ VZHLED: Excelentně proporční živý bílý teriér s živými krátkými chody. Zapůsobí zakulacenou hlavou s tmavými očima se silným výrazem.

VELIKOST: Cca 28 cm kohoutkové výšky

HMOTNOST: 7 až 10 kilogramů

BARVA: Bílá

SRST: Dlouhá, tvrdá krycí srst, huňatá podsada

POVAHA: Sebevědomá, bdělá, veselá, přátelská, odvážná

VÝCHOVA:

Láskyplná a důsledná. Nikdy tvrdá!

UŽITÍ: Dříve výhradně k lovu na vydry, jezevce atd. Dnes oblíbený rodinný pes.

PÉČE: Denně kartáčovat, hřebelcovat a česat. Pravidelné trimování.

ZDRAVÍ: Robustní. U některých exemplářů se projevuje dispozice k onemocněním kůže.

DĚLKA ŽIVOTA: Až 14 let

KONTAKTNÍ ADRESA:

Klub chovatelů teriérů, J. Říha, 357 08 Krajková 287

šířeným zdravotním problémem. Projevují se kruhovými krustovitými skvrnami spojenými s lokálním vypadáváním srsti. Zdá se, že feny bývají tímto problémem postiženy více než psi. Teoreticky se mohou Hot Spots objevit kdekoli na psím těle, většinou to ovšem je v oblasti břicha a kolem genitálií. Hot Spots přivedly již nejednoho majitele na pokraj zoufalství. Jejich léčba je obtížná. Ne vždy se podaří docílit trvalého úspěchu. Kdo u svého vestíka objeví jakékoli změny na kůži, měl by si zásadně nechat nejdříve poradit veterinárním lékařem. I když existují i domácí prostředky, které údajně pomohly už mnoha psům. Třeba ten, který radí psu do misky s krmivem každý den přimíchat jednu lžičku másla a přípravek s beta - karotenem.

PÉČE JE DŮLEŽITÁ

Srst vesthajlenského teriéra se skládá z husté dvojité srsti. Krycí srst je tvořena cca pěticentimetrovými tvrdými chlupy, které netvoří vlny. Podsada je huňatá, krátká, měkká a vysloveně hustá. Otevřená srst je nežádoucí.

Robustní srst měla vestíka původně chrá-

nit před leckdy drsnými teplotami jeho domoviny a přirozeně také před ostrými drápy a zuby lovených zvířat. Dnes stojí více než účelnost v popředí atraktivita bílé srsti.

Pěstěný vzhled vestíka přirozeně není zadarmo. Bezprostředně závisí na tom, jakou péči srsti věnujeme. Nezbytné je každodenní hřebelcování, česání a kartá-

čování, které zabrání plstnatění srsti. Také pravidelné trimování je nutné. Mimořádně intenzivní péči se musí podrobit výstavní psi. Mimo jiné se klade velký důraz na co nejkulatější tvar hlavy. Psi, které jejich majitelé nehodlají vystavovat, si mohou ponechat svůj přírodní vzhled. Zdraví a spokojenost psa by měly vždy být na prvním místě. *Met*

